

“मीठे बच्चे- आफ्नो अवस्था राम्रो बनाउनको लागि बिहान सबै उठेर एकान्तमा बसेर विचार गर- म आत्मा हुँ, अब मलाई फर्केर जानु छ, यो नाटक पूरा भयो।”

प्रश्न:- पूरा-पूरा बलि चढ्नुको अर्थ के हो?

उत्तर:- पूरा बलि चढ्नु मतलब बुद्धिको योग एक तर्फ रहोस्। बच्चा आदि कोही देहधारी याद नआऊन्। देहको भान टुटेर जाओस्। यसरी जो पूरा बलि बढ्छन् उनीहरूलाई २१ जन्मको वर्सा बाबाबाट मिल्छ। जो एक अर्काको नाममा लड्छ हुन्छन्, उनीहरूले बाबाको र आफ्नो नाम बदनाम गर्छन्।

प्रश्न:- बाबा सबै बच्चाहरूमाथि कुनचाहिँ कृपा गर्नुहुन्छ?

उत्तर:- कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउने कृपा बाबाले गर्नुहुन्छ। जो बच्चाहरू कदम-कदममा राय लिन्छन्, केही लुकाउँदैनन् उनीहरूमाथि स्वतः कृपा हुन्छ।

गीत:- किसने यह सब खेल रचाया.....

ओम् शान्ति। जसले गीत बनाएका हुन्, उनीहरूले यसको अर्थ जान्दैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनु भएको छ- हेर तिमीलाई कति राम्रो वर्सा दिएको थियो, जब तिमीलाई रचें। स्वर्ग हो नयाँ रचना। दुनियाँलाई थाहा छैन- स्वर्गको रचना कसरी रचिन्छ? फेरि कसरी मायारूपी ५ विकार चढ्छ। एक-एक कुरा नयाँ छन्, नयाँ दुनियाँको लागि। सत्ययुग केलाई भनिन्छ- यो पनि जान्दैनन् भने फेरि यो कसरी जानून्। यो ज्ञान कुनै पनि शास्त्रमा छैन। स्वयं परमपिता परमात्मा नै आएर ज्ञान दिनुहुन्छ, जुन ज्ञान फेरि प्रायः लोप भएर जान्छ। ज्ञानबाट राजयोग सिकेर राजाई पायो, पुग्यो। यसलाई आध्यात्मिक ज्ञान भनिन्छ। आत्मासँग सम्बन्धितलाई आध्यात्मिक भनिन्छ। परम आत्मा भनिन्छ बाबालाई। अनेक नाम दिएका छन्। भन्छन् पनि- आध्यात्मिक ज्ञान चाहियो। दर्शन फेरि शास्त्रको ज्ञान हुन जान्छ। शास्त्र पढेर उनीहरूलाई जानिन्छ। परमपिता परमात्माले त शास्त्र नै पढ्नुहुन्छ। उहाँलाई नलेजफुल भनिन्छ। मनुष्यले सम्झन्छन्- उहाँ अन्तर्यामी हुनुहुन्छ। तर यस्तो त होइन। ड्रामा अनुसार जसले जस्तो कर्म गर्छ, उसलाई त्यो फल त मिल्नु नै छ। बच्चाहरूलाई कर्म अकर्म विकर्मको गति पनि सम्झाउनुहुन्छ। कर्म अकर्म कहिले हुन्छ, फेरि कर्म विकर्म कसरी बन्छ। स्वर्गमा कुनै खराब काम हुँदैन जुन विकर्म बनोस् किनकि वहाँ रावण राज्य नै हुँदैन, यसैले कर्म अकर्म बन्छ। लेपछेप तब लाग्छ, जब विकर्म गर्छन्। पाप गराउने वाला हो रावण। अब तिमी बच्चाहरूलाई बाबा सम्झाउनुहुन्छ। मनुष्यले त यो जान्दैनन्- सत्ययुगमा विकार विना कसरी बच्चा पैदा हुन्छ। धेरै मानिसहरू भन्छन्- विकार अवश्य चाहिन्छ तर यति धेरै होइन। जसरी यहाँ पनि संन्यासी गुरुहरूले सम्झाउँछन्- वर्षमा वा महिनामा एक पटक विकारमा जाऊ। तर बाबा त तुरुन्तै भन्नुहुन्छ- काम महाशत्रु हो, त्यसमाथि पूरा जित पाउनु छ। सम्पूर्ण निर्विकारी बन्नु छ। वहाँ रावण नै हुँदैन भने विकार कहाँबाट आओस्। सिक्खहरूले पनि गाउँछन्- विकारी कपडा धुनुभयो..... अहिले सबै विकारी छन्। यिनले कसैको निन्दा गर्दैनन्। जो जस्तो छ त्यसलाई त्यस्तै अवश्य भनिन्छ। चोरलाई चोर भनिन्छ। ग्रन्थमा पनि धेरै ज्ञान लेखिएको छ। गुरुनानकले

परमपिता परमात्माको महिमा गरेका छन्। भन्छन्- जप साहेब, सुखमनी... बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर। जसलाई आधाकल्प याद गर्नु त त्यही चीज यदि पाइयो भने खुशी हुनुपर्छ। तर खुशी पनि उनीहरूलाई हुन्छ, जसले घरी घरी आफूलाई आत्मा सम्झन्छन्। आत्मा सम्झनाले बाबासँग प्रेम रहन्छ। आत्मालाई यस समय थाहा नै छैन- हाम्रो बाबा को हुनुहुन्छ? बाबाको बनेर बाबाको कर्तव्यलाई जानेन भने उसलाई बुद्धि भनिन्छ। प्रल्हादको कथा सुनाउँछन्, बदला लिनको लागि खम्बाबाट निस्किए.... तर परमात्मा कहाँ हुनुहुन्छ... ठेगाना थाहा पनि छैन। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। तिमी हौ ब्रह्माकुमार कुमारी। प्रजापिता ब्रह्माको पनि नाम प्रसिद्ध छ। स्त्री छैनन् जसद्वारा पैदा गरून्। आवश्यक मुख वंशावली हुन्छन्। तिमीले पनि यो सम्झाउन सक्छौ। हामी हौ ब्रह्माकुमार कुमारी, प्रजापिता ब्रह्माको नाम सुनेका छन्। त्यसैले परमपिता परमात्मा ब्रह्माद्वारा रचना रचनुहुन्छ। पहिले- पहिले ब्रह्मालाई रचनुभयो फेरि ब्रह्माद्वारा रचना रचनुभयो। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- हेर, मेरा कति मुख वंशावली छन्। सबैलाई वर्सा त शिवबाबाबाट नै मिल्छ, जसलाई एडाप्ट गर्नु भएको छ, उनीहरू त अवश्य गरिब होलान्। पहिले ब्रह्मालाई एडाप्ट गर्नुभयो। ब्रह्माद्वारा फेरि मुख वंशावली बने। ती कोख वंशावली ब्राह्मणले शारीरिक यात्रा गराउँछन्, यी ब्रह्मा मुख वंशावलीले रूहानी यात्रा गराउँछन्। यस रूहानी यात्राको बारेमा कसैलाई थाहा छैन। पुरुषार्थ गर्छन्- हामी निर्वाणधाममा जाऊँ। त्यसैले बुद्धिको यात्रा ब्रह्मतर्फ हुन्छ। त्यो ब्रह्मको यात्रा भयो। सम्झन्छन्- हामी ब्रह्ममा लीन हुन्छौं। त्यसोभए शारीरिक यात्रा गर्ने के आवश्यकता छ। यात्रा हो पनि निर्वाणधामको। त्यसलाई फेरि ज्योति ज्योतिमा समाहित भयो वा थोपा थोपासँग मिल्यो, यस्तो भनिदैन। यो आत्माले यात्रा गर्छ। ब्रह्म तत्त्वमा जान्छ। यो हो रूहानी यात्रा, बाँकी सबै हुन् जिस्मानी यात्रा। उनीहरूलाई त थाहा छैन- निर्वाणधाम कसले लिएर जान सक्छ? अहिले बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ- मैले नै सबैलाई लिएर जान्छु, सबैको पण्डा बाबा नै बन्नुहुन्छ। सत्ययुगमा धेरै कम मनुष्य छन्, बाँकी सबै आत्माहरू वापस अवश्य जान्छन्। सत्य कुरा बाबाले नै बताउनुहुन्छ। अहिले तिमीहरू सच्चा-सच्चा यात्रामा छौ। हामी आत्मा हौं, नाटक पूरा हुन्छ, फर्केर जानु छ। यो पक्का हुनुपर्छ। एकान्तमा बसेर यो विचार गर- हामी आत्मा हौं, बाबा हामीलाई लिन आउनु भएको छ। यो फोहोरी चोला हो। यसरी आफूसँग कुरा गर्नुपर्छ, यसलाई विचार सागर मन्थन भनिन्छ। बाबाले कर्म गर्ने त छुट्टी दिनु भएको छ। बाँकी रातमा जागेर यो अभ्यास गर्नु भने दिनमा पनि अवस्था राम्रो रहन्छ, मदत मिल्छ। रातको अभ्यास दिनमा काम आउँछ। रातमा २ बजेपछि जाग्न छ, किनकि ९ देखि १२ बजेसम्मको समय बिल्कुल फोहोरी हुन्छ। त्यसैले विचार सागर मन्थन सेबै नै गरिन्छ। म आत्मा हुँ... अब बाबाको पासमा नै जानु छ। एउटा चोला छोडेर अर्को लिनु छ। यो हो आफूसँग कुरा गर्ने ढंग। ८४ जन्म पूरा भए। बाँकी केही दिन रहेका छन्। यो बेहदको ड्रामा हो। यस्तो बुद्धिमा रह्यो भने देहको भान टुट्छ। बाबा र वर्सा नै याद आउँछ।

बाबा नै आएर शिक्षा दिनुहुन्छ। नत्र हामी यति श्रेष्ठ पवित्र बन्न कसरी सक्छौं? यस समय भ्रष्टाचार त धेरै छ, त्यसैले नाम निस्कन्छन् सदाचार कमिटी। पहिले यी सबै छँदै थिएनन्। यो भ्रष्टाचार आदि सबै अहिले भएको हो। मिनिस्टर आदि बनेपछि कति पैसा लुट्छन्। कति भ्रष्टाचार गर्छन्। सत्ययुगमा हुन्छ श्रेष्ठाचारी सरकार। तिमी धेरै श्रेष्ठाचारी बनिरहेका छौ। वहाँ पापको नाम हुँदैन। बाबा आएर स्वर्गको लायक

बनाउनुहुन्छ। सबै जो फोहोरी छन्, उनीहरूलाई फूल बनाउनुहुन्छ, स्वर्ग स्थापना गरेर सबैलाई सद्गति दिएर फेरि स्वयं छिप्दछु। मेरो पार्ट नै सबैलाई सद्गति दिनु हो। म सारा दुनियाँलाई केबाट के बनाउँछु। यो त मनुष्यले पनि भन्छन् लडाईं लाग्छ। अखबारमा छापिन्छ ५ वर्षभित्र यो हुन्छ, त्यो हुन्छ। ठीक छ विनाश हुन्छ— त्यसो भए फेरि के हुन्छ? यो विनाश पनि किन हुन्छ, कारण त बताऊन्। तिमीलाई अहिले थाहा छ— बाबा स्वर्गको स्थापना गरिरहनु भएको छ भने नर्कको अवश्य विनाश हुन्छ। बाबा आएर पुरानो दुनियाँबाट नयाँ दुनियाँ बनाउनुहुन्छ। वहाँ अकालमा मृत्यु हुँदैन। कहिल्यै मर्ने डर हुँदैन, आत्माको ज्ञान रहन्छ। हामी एउटा शरीर छोडेर गएर अर्को लिन्छौं। यो पनि बुझ्दछन्— जो ढिलो आउँछ, उसले अवश्य थोरै जन्म लिन्छ। हाम्रो ८४ जन्म पूरा भएका छन्। यो दुनियाँले जान्दैनन्। तिमी आत्माहरूलाई परमपिता परमात्मा बसेर सम्झाउनुहुन्छ। प्रजापिताका बच्चाहरू त आपसमा भाइ-बहिनी भए। त्यसैले कुनै पनि विकर्म गर्न सक्दैनन्। भन्न त भन्छन्— हिन्दु चिनी भाइ भाइ... फेरि विकारमा कसरी जान्छन्। भन्न त सहज छ तर अर्थ बुझ्दैनन्। भाइ-भाइको अर्थ आत्मामा जान्छ। भाइ बहिनीको सम्बन्धमा विकारको दृष्टि टिक्न सक्दैन। लौकिक सम्बन्धमा पनि नजिकको सम्बन्धीसँग विवाह गर्छन् भने हाहाकार हुन जान्छ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ— तिमी सबै देवी-देवता सो श्रेष्ठाचारी थियो फेरि भ्रष्टाचारी बनेका छौ। अहिले फेरि श्रेष्ठाचारी बनिरहेका छौ। हामी नै श्रेष्ठाचारी, १६ कला थियौं। फेरि १४ कलामा आयौं फेरि भ्रष्टाचारी बन्दा-बन्दा अहिले अझै तमोप्रधान बनेका छौं। यस गोलाको चित्रमा स्पष्ट लेखिएको छ। वर्णको रूप पनि बनाउँछन्। तर त्यसमा चोटी ब्राह्मणको बारेमा बताउँदैनन्। न शिवबाबा, न ब्राह्मण नै देखाउँछन्। बाँकी देवता, क्षत्रिय, वैश्य, शूद्र देखाउँछन्। तिमीले अहिले जानेका छौ— हामी बाजोली खेल्छौं। अहिले हामी ब्राह्मण नै फेरि देवी-देवता बन्छौं, त्यसैले दैवी गुण धारणा गर्नु छ। अब वापस जानु छ। फेरि हाम्रो लागि सारा दुनियाँ स्वर्ग हुन्छ। धर्तीलाई पानी मिल्नेछ। यसरी यसरी रातमा राम्रोसँग विचार सागर मन्थन गर्नु भन्ने दिनमा धेरै मदत मिल्छ। अब हामी जान्छौं मीठो बाबाको साथमा, जसको लागि हामीले द्वार-द्वार धक्का खाएका छौं। मार्ग कहींबाट पनि मिलेन। अहिले तिमी पुरुषार्थ गरिरहेका छौ वर्सा पाउने। तर माया पनि धेरै प्रबल छ। धेरै धोका दिन्छ। झट्ट कानमा, नाकमा पक्डन्छ। भ्रष्टाचारी बन्छन्। कामको नशा चढ्छ। कसैको नाम रूपका पछि लट्छ हुन्छन्, जस्तै आसिक-मासुक। धेरै धोका खान्छन्। लोभीले पनि एकदम नाम बदनाम गरिदिन्छ। यी सबै भइ नै रहन्छ। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू योगमा रहनु छ। जो राम्रा योगी हुन्छन्, उनीहरू ४-५ दिन भोजन नखाए पनि उनलाई चिन्ता रहँदैन। धेरै खुशीमा रहन्छन्। अवस्था यस्तो रहनुपर्छ। हेर्नु छ— ममा कुनै चीजको लोभ त छैन! उद्देश्य राख्नु पर्छ— म फूल पास भएर देखाउँछु। कल्प कल्पान्तरको बाजी हो। आफ्नो जाँच गर्नु छ— म लक्ष्मी नारायणलाई वरण गर्न अथवा राजाई लिने लायक बनेको छु! यदि कुनै कमी छ भने निकाल्नुपर्छ, कमी छिपेर रहन सक्दैन। अहिले तिम्रो सम्पर्क छ शिवबाबासँग। कसैलाई दृष्टि दिनुहुन्छ उठाउनको लागि। बाबाले धेरै मदत गर्नुहुन्छ। ब्रह्माकुमारीले भन्छन्— यो मैले गरें। मैले यति राम्रो मुरली चलाएँ— यो अहंकारले अवस्थालाई गिराइदिन्छ। जो राम्रा-राम्रा बच्चाहरू छन्, उनीहरूले सम्झन्छन्— बाबाको मदत मिल्छ। कतिमा त माया प्रवेश भएपछि निर्गुण पुग्छन्, यसमा पूरा आत्म-अभिमानि बन्नुपर्छ। देहमा

दृष्टि जानु हुँदै, बाबा शिक्षा दिइरहनुहुन्छ- सुध्रिदै जाऊ। मायाको धोका नखाऊ, नत्र पद गुमाइदिन्छौ। ती पतिलाई त तिमी कति याद गर्छौ। उहाँ पतिहरूको पनि पति जसले तिमीलाई अमृत पिलाउनुहुन्छ, कौडीबाट हीरा बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई याद गर्दैनौ! यस्तो बाबालाई त कति याद गर्नुपर्ने हो! श्रीमतमा पुरुषार्थ गरिन्छ। कुनै पनि कुरा छ भने सोध्नुपर्छ- बाबा ममा कुन अवगुण छ! देहको भानलाई तोड्नु छ। जो पूरा बलि चढ्छन्, उनीहरूलाई २१ जन्मको वर्सा मिल्छ। पूरा बलि चढ्नुको मतलब हो- उहाँतर्फ बुद्धि हुनु। यी बच्चा आदि जति पनि छन्, तिनीहरूबाट पनि बुद्धि हट्नु पर्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- त्यसको बदलामा तिमीलाई वहाँ सबै कुरा नयाँ मिल्नेछ। भन्छन्- भगवान्को कृपाले बच्चा मिल्यो। अब भगवान् स्वयं भन्नुहुन्छ- त्यो कृपा त अल्पकालको हो। अब त तिमीहरूमाथि धेरै कृपा गर्नुहुन्छ। तिमीलाई कौडीबाट हीरा समान बनाइदिनुहुन्छ। गृहस्थ व्यवहारमा रहँदै यो सबैथोक बाबाको सम्झ। कदम कदममा सल्लाह लिइराख। बाबाले नै सल्लाह दिनुहुन्छ। कुनै उल्टो काम गर्न दिनुहुन्न। अविनाशी सर्जनसँग केही पनि छिपाउनु हुँदैन। कदम-कदममा सोध्नु छ। धेरै बच्चाहरूले सोध्छन् पनि, लेख्छन् पनि- बाबा यो विकारले सताउँछ। कसैले कालो मुख गरेर पनि बताउँदैनन्। छिपाइरह्यौ भने अझै कालो हुँदै जान्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुड मर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) पूरा पास हुनको लागि जति पनि कमी कमजोरी छन्, विकारको अंश छ त्यसलाई समाप्त गरिदिनु छ। कुनै पनि कुराको अहंकार राख्नु हुँदैन।
- २) दृष्टि धेरै पवित्र शुद्ध बनाउनु छ। कहिल्यै पनि कुनै देहधारीको पछि लट्किनु हुँदैन, पूरा आत्म-अभिमानी बन्नु छ।

वरदान:- सदा एक बाबाको स्नेहमा समाहित भएर सर्व प्राप्तिमा सम्पन्न एवं सन्तुष्ट भव

जो बच्चाहरू सदा एक बाबाको स्नेहमा समाहित भएका छन्, बाबा उनीहरूबाट अलग हुनुहुन्न र उनीहरू बाबासँग अलग हुँदैनन्। हर समय बाबाको स्नेहको रिटर्नमा सर्व प्राप्तिमा सम्पन्न र सन्तुष्ट रहन्छन्। त्यसैले उनीहरूलाई अरू कुनै पनि प्रकारको सहाराको आकर्षित गर्न सक्दैन। स्नेहमा समाहित आत्मा सदा सर्व प्राप्ति सम्पन्न हुने भएकाले सहजै “एक बाबा दोस्रो न कोही” यस अनुभूतिमा रहन्छन्। समाहित आत्माहरूको लागि एक बाबा नै संसार हुन्छ।

स्लोगन:- हृदको मान-शानका पछि दौड लगाउनुको सट्टा स्वमानमा रहनु नै श्रेष्ठ शान हो।